

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 1To/75/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312010098  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5312010098.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom 27. augusta 2013 prejednal odvolanie podané obžalovaným ml. I. W. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/30/2012 z 27.3.2013 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ml. I. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný ml. I. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovej časti rozsudku s tým, že tohto skutku sa dopustil spolu s už odsúdeným ml. L. W.. Za tieto prečiny mu okresný súd uložil úhrnný peňažný trest vo výmere 50,- Eur, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 dni. Poškodená strana Allianz - Slovenská poisťovňa bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Po skutkovej stránke mal súd nepochybne preukázané, že obžalovaný ml. L. W. a obžalovaný ml. I. W. sa dopustili skutku tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Vina obžalovaných bola preukázaná a potvrdená dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný ml. L. W. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, súd jeho vyhlásenie prijal a na základe tohto vyhlásenia uznal obžalovaného ml. vinným tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Obžalovaný ml. L. W. zároveň vo svojej výpovedi usvedčuje zo spáchania skutku aj spoluobžalovaného ml. I. W.. Aj napriek tomu, že si vzhľadom na požitý alkohol niektoré skutočnosti nepamätal, na hlavnom pojednávaní popísal, akým spôsobom došlo ku vlámaniu do predmetného pohostinstva a priznal, že do pohostinstva sa okrem neho vlámal ešte obžalovaný ml. I. W.. Zároveň potvrdil, že z predmetného pohostinstva zobrali alkohol a nejaké cigarety, hoci nie v rozsahu tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu, a časť z týchto vecí si ponechal on a časť si ponechal obžalovaný ml. I. W.. Následne bezprostredne po tom, čo došlo ku vlámaniu do pohostinstva, išli obaja obžalovaní ku P. G.. Aj napriek tomu, že obžalovaný ml. I. W. vinu popiera, súd dospel k názoru, že jeho vina bola preukázaná výpoveďou obžalovaného ml. L. W., svedka P. G., svedkyne W.. Obžalovaný ml. I. W. popiera spáchanie skutku aj napriek tomu, že si na predmetný deň od momentu, keď v pohostinstve Libuša vypli prúd, až do momentu, keď sa prebral pri kravíne v obci Svrčinovec, nič nepamätá, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu, teda nevie, čo v tom čase robil. S prihliadnutím na výpoveď svedka P. G., obžalovaného ml. L. W. a svedkyne W. má súd za to, že bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný ml. I. W. sa pohyboval v spoločnosti s obžalovaným ml. L. W., ktorý v tomto čase vykonal krádež vlámaním do predmetného pohostinstva. Svedok P. G. potvrdil, že v predmetnom čase obaja obžalovaní prišli k nemu domov, mali so sebou alkohol a cigarety, z ktorých časť si nechali u neho, a následne tieto odovzdal polícii, nakoľko pochádzali z krádeže v

pohostinstve I.. Taktiež svedkyňa W. potvrdila, že obaja obžalovaní ju išli odprevadiť domov a následne obaja spolu odišli, pričom jej brat, obžalovaný ml. L. W. sa vrátil domov až ráno o 10.00 hod. Nepochybne bolo preukázané, že obaja obžalovaní sa do predmetného pohostinstva dostali cez otvor, ktorý vytvoril obžalovaný ml. L. W., ktorý vykopol nohou drevenú výplň vstupných dverí. Súd má za to, že obžalovaný ml. I. W. bol práve so spoluobžalovaným ml. L. W., a to počas celej doby, teda keď išli odprevadiť sestru obžalovaného ml. L. W. a takisto aj keď navštívili svedka P. G.. V tom čase dokonca obaja obžalovaní mali pri sebe veci, ktoré pochádzali z krádeže v pohostinstve Libuša. Časť týchto vecí nechali aj u svedka a tento tieto následne vydal polícii. Pokiaľ ide o veci, ktoré mali obaja obžalovaní odcudziť z predmetného pohostinstva, súd má za to, že bolo preukázané, že zobrali veci tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku. S prihliadnutím na výpoveď svedkyne poškodenej D., o vierohodnosti ktorej súd nemal dôvod pochybovať, bolo nepochybne preukázané, že obžalovaní ukradli veci uvedené vo výroku rozsudku, ktorých hodnota je 291,60 Eur, a takisto má súd za to, že nepochybne bolo preukázané, že ukradli aj finančnú hotovosť v sume 300,- Eur, čo potvrdila vo svojej výpovedi svedkyňa T. W., ktorá uviedla, že túto sumu jej v predmetný deň dala poškodená D. a minimálne táto suma sa nachádzala v pokladni v čase, keď odchádzala z pohostinstva. Škoda na poškodenom zariadení, a to vstupných dverách, bola vyčíslená na základe odborného vyjadrenia na sumu 500,- Eur. S prihliadnutím na výpoveď obžalovaného ml. L. W., svedka T. a zápisnicu o obhliadke miesta činu má súd za to, že bolo nepochybne preukázané, že obžalovaní sa do predmetného pohostinstva dostali práve cez otvor vo vstupných dverách, ktorý vznikol vykopnutím drevenej výplne. Súd návrh obhajcu na vykonanie vyšetrovacieho pokusu, či obžalovaní mohli vniknúť cez uvedený otvor, na ktorý vyšetrovací pokus si pripravili aj rám s rozmermi uvedenými v zápisnici o obhliadke miesta činu, a takisto návrh na výsluch znalca, ktorý by sa mal vyjadriť k otázke požitia alkoholu a jeho vplyvu na obžalovaných, zamietol, nakoľko v čase vykonania či už vyšetrovacieho pokusu alebo výsluchu znalca nie sú vytvorené identické podmienky, resp. sú pochybnosti o ich vytvorení v súčasnej dobe, a to s poukazom na to, že ku skutku došlo v auguste roku 2011, teda pred vyše jedným rokom, kedy mohlo dôjsť ku zmene telesnej konštrukcie oboch obžalovaných, a takisto sú pochybnosti, či možno vytvoriť identický otvor, nakoľko dvere, cez ktoré mali obaja obžalovaní prejsť, s otvorom, ktorý bol v nich vytvorený, neboli zaistené a súdu nie je známe, kde sa nachádzajú a či vôbec existujú. Vyšetrovací pokus by neprispel k objasneniu skutočností, ktoré ním obhajoba chcela potvrdiť, práve z vyššie uvedených dôvodov, kedy by súd pokus vykonal iba na základe hypotetických úvah. Takisto pokiaľ ide o výsluch znalca v súvislosti s požitím alkoholu obžalovanými, vzhľadom na značný časový odstup, takisto s prihliadnutím na skutočnosť, že na zodpovedanie otázok, ktoré obhajoba žiada, nie je dostatok podkladov najmä z toho dôvodu, že ani obžalovaní nevedia presne, aké množstvo alkoholu požili, o aký alkohol išlo, aký bol ich momentálny fyzický či psychický stav a podobne. Vykonanie dokazovania v tomto rozsahu súd vzhľadom na výsledky dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní považuje za nedôvodné, a preto toto odmietol.“

Proti rozsudku okresného súdu podal riadne a včas odvolanie obžalovaný ml. I. W.. V odvolaní uviedol: „Žiadam, aby krajský súd, ako súd odvolací, na základe môjho odvolania zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne, aby ma oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu krajský súd. Ja popieram spáchanie skutku aj napriek tomu, že si na predmetný deň od momentu, keď v pohostinstve Libuša vypli prúd, až do momentu, keď som sa prebral pri kravíne v obci Svrčinovec, nič nepamätám, nakoľko som bol pod vplyvom alkoholu, teda som nevedel, čo som v tom čase robil. Dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nebolo nepochybne preukázané, že by som spáchal skutok, pre ktorý bola na mňa podaná obžaloba, a mal som byť preto podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby. Ku spáchaniu skutku som sa nepriznal. Uvádžam, že som nemal žiaden motív, ani dôvod sa do pohostinstva vlámať spolu so spoluobžalovaným ml. W.. Poukazujem na to, že spoluobžalovaný ml. L. W. ma neoznačil ako spolupáchateľa pri prvom kontakte s policajtom dňa 16.8.2011, teda dva dni po skutku, dokonca uviedol, že len matne si spomína, že tam mal vykopnúť dvere a odcudziť nejaké veci. Za spolupáchateľa ma označil až 13.10.2011 po tom, ako mu bolo vznesené obvinenie, Poukazujem ďalej na to, že výpovede spoluobžalovaného ml. L. W. sú rozporné. Rozdielnym spôsobom opisuje priebeh skutkov a moju účasť na vlámaní. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, ktorou sa súd prvého stupňa dôsledne v rámci hodnotenia dôkazov nezaoberal, je skutočnosť, že na mieste vlámania neboli zaistené žiadne daktyloskopické stopy, ktoré by ma usvedčovali, že som v objekte pohostinstva bol. Za chybu konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku, považujem to, že nebolo vyhovené zo strany súdu návrhom obhajoby na vykonanie dôkazov, ktoré boli vykonateľné. Najmä nebolo objektívne zistené, či vôbec cez otvor v dverách tak, ako

je opisované v zápisnici o ohliadke miesta činu (15 cm x 130 cm), mohol spoluobžalovaný ml. L. W. vojsť spolu so mnou do pohostinstva. Tvrdím, že cez tento otvor v dverách do pohostinstva som vojsť nemohol, a to vzhľadom na moju telesnú konštrukciu. Nemožno spochybňovať skutočnosti, ktoré uviedol policajt vykonávajúci ohliadku miesta činu do zápisnice z tejto ohliadky, ohľadom rozmeru otvoru v dverách, ktorý ostal po odstránení drevenej výplne dverí. Nemôže obstať argument súdu, že pôvodné dvere nie sú k dispozícii, preto túto skutočnosť nie je možné preveriť, a taktiež nemôže obstať názor súdu, že vyšetrovací pokus nie je možné vykonať pre odstup času, nakoľko ku skutku došlo v auguste 2011, odkedy mohlo dôjsť k zmene telesnej konštrukcie mňa a spoluobžalovaného ml. L. W., pričom sú pochybnosti, či možno vytvoriť identický otvor, nakoľko pôvodné dvere, cez ktoré sme mali vojsť do pohostinstva, nie sú k dispozícii. Poukazujem na to, že som mal pripravený drevený rám s otvorom rozmerov 15 cm x 130 cm, zodpovedajúci zmeranému otvoru v pôvodných dverách, tak ako bol zaznamenaný pri ohliadke miesta činu. Poukazujem na to, že poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že tieto poškodené dvere používala až do vyhotovenia druhých dverí. Poškodená tiež vypovedala, že si nechala vyhotoviť nové dvere u toho istého výrobcu, ktorý vyrobil pôvodné poškodené dvere, a súdu bola známa aj adresa tohto výrobcu, preto mohol byť vykonaný dôkaz výsluchom tohto svedka ohľadom rozmerov dverí, otvoru, v ktorom bola zasadená drevená výplň. Som toho názoru, že niet dôvodu spochybňovať skutočnosti ohľadom rozmerov otvoru v dverách tak, ako boli tieto zachytené v zápisnici o ohliadke miesta činu. Tiež poukazujem na skutočnosť, že spoluobžalovaný ml. L. W. sa dopustil vlámania do pohostinstva Libuša v obci Svrčinovec už pred dňom 14.8.2011. Súd prvého stupňa odmietol taktiež vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou, a to, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva, ktorý by sa vyjadril, akému množstvu alkoholu v krvi zodpovedá vypitie takého množstva alkoholu, ako to uvádzal pri svojom výsluchu dňa 31.1.2012 a na hlavnom pojednávaní dňa 11.6.2012 spoluobžalovaný ml. L. W. a či pri takto zistenej hladine alkoholu v krvi je jedinec schopný cieľavedomého konania vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, či je schopný správne vnímať a reprodukovať prežitie a či je schopný s odstupom času si obnoviť spomienky na prežitie udalosti, keď spoluobžalovaný ml. L. W. dva dni po spáchaní skutku uviedol v rámci podaného vysvetlenia policajtovi, že si len matne spomína, že pravdepodobne vykopol drevo uprostred vchodových dverí a vzniknutým otvorom vošiel dnu a následne odcudzil veci, ktoré uvádzal v tomto vysvetlení. Tento dôkaz súd odmietol vykonať z toho dôvodu, že ani obžalovaní nevedia presne, aké množstvo alkoholu požili, o aký alkohol išlo, aký bol ich momentálny fyzický a psychický stav a podobne. V prípade, že by súd pribral do konania znalca, bolo by možné všetky požadované skutočnosti ohľadom množstva a druhu alkoholu upresniť, aby sa mohol znalec na položené otázky vyjadriť. Som toho názoru, že pri takom množstve alkoholu, aké požil spoluobžalovaný ml. L. W., tento by ani nebol schopný takého konania, pre aké bola na neho podaná obžaloba. Podľa môjho názoru osoba, ktorá uvádza, že mala tzv. „okno“ a nepamätá si na skutok, jeho priebeh dva dni po jeho spáchaní, nemôže jednoducho obnoviť svoje pamäťové schopnosti a neskôr sa rozepamätať. Práve na túto skutočnosť malo byť nariadené znalecké dokazovanie, o to viac, že som bol odsúdený len na základe výpovede spoluobžalovaného ml. L. W.. Žiadnym objektívnym dôkazom nebolo preukázané to, čo mi je kladené za vinu. Tiež poukazujem na to, že som doposiaľ súdne trestaný nebol, mám rodinné zázemie a nie som odkázaný na obstarávanie si prostriedkov pre život páchaním trestnej činnosti. Usvedčujúcim dôkazom, na ktorom je postavené moje odsúdenie, nemôže byť ani výpoveď svedka P. G., pretože tento nebol svedkom vlámania. Taktiež svedkyňa B. W. nebola svedkom vlámania, vyjadrovala sa len o skutočnostiach, ktoré predchádzali vlámaniu a ktoré sa odohrali po tom, ako prišla domov. Za existujúcej dôkaznej situácie mala byť aplikovaná zásada „in dubio pro reo“ a mal som byť oslobodený spod obžaloby. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo súd uveril výpovedi spoluobžalovaného ml. L. W., ktorý je osobou viackrát trestanou práve kvôli majetkovej trestnej činnosti, hoci jeho výpovede sú rozporné a neuveril mojej výpovedi. Z dôvodov uvádzaných vyššie žiadam, aby krajský súd, ako súd odvolací, na základe môjho odvolania, zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne, aby ma oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu krajský súd.“

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného ml. I. W. nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12, rovnosti strán - § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Trestného poriadku.

Záveru okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

K výroku o vine môže krajský súd len stručne dodať, že výpoveď spolupáchateľa ml. L. W. - teraz už odsúdeného považuje za plnohodnotný dôkazný usvedčujúci dôkazný prostriedok, o vierohodnosti a pravdivosti ktorého nemá krajský súd žiadne, ani tie najmenšie pochybnosti. Menovaný svedok jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ako ku skutku došlo, že sa ho zúčastnil i obžalovaný ml. I. W., a vysvetlil, prečo za spolupáchateľa označil práve obžalovaného ml. I. W.. Výpoveď tohto svedka je v dobrom súlade aj s výpoveďou svedka P. G., ktorý taktiež síce nepriamo, ale usvedčuje obžalovaného ml. I. W. minimálne z toho, že s odcudzenými vecami ho prišiel aj on navštíviť. Tieto dve výpovede do seba logicky zapadajú, a preto tvoria mimoriadne silnú usvedčujúcu dôkaznú reťaz, ktorá vylučuje akýkoľvek iný záver, a to bez ohľadu na to, či boli alebo neboli nájdené napríklad daktyloskopické stopy na mieste činu.

Argumenty prednesené obhajobou v podanom odvolaní vyznievajú síce zaujímavo, ale vo svetle vyššie uvedených svedeckých výpovedí sú neudržateľné a krajským súdom neakceptovateľné.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ani tu okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil v podstate „len“ výchovný peňažný trest pri spodnej hranici trestnej sadzby a ustanovil primeraný a zákonu zodpovedajúci i náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 dni v prípade, ak by obžalovaný nezaplatil peňažný trest vo výmere 50,- Eur. Takto uložený trest považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie a verí, že obžalovaný ml. I. W. si z tohto trestného stíhania zoberie ponaučenie a už nikdy viac sa nedopustí akéhokoľvek protispoločenského správania.

So zreteľom na vyššie uvedené preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.